Dosarul: nr. 2a-1301/24 Judecător: Ecaterina Silivestru
2-23067022-02-2a-01042024

D E C I Z I E

25 iunie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Andrei Cașcaval

Grefier Ecaterina Mihailov

examinând în ședință publică apelul declarat de *****, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei, încasarea prejudiciului moral, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 noiembrie 2023, prin care acțiunea a fost respinsă.

c o n s t a t ă:

La 10 mai 2023 avocatul Lilian Timotin, în interesele lui *****, a depus cerere de chemare în judecată în contradictoriu cu Ministerul Justiției al RM, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Lilian Timotin, a indicat că la 18 iulie 2017, de către *****, în calitate de reclamant a fost înaintată o cerere de chemare în judecată față de S.R.L. „Ungar” admisă pe rolul instanței în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu referire la un litigiu de muncă apărut între părți. Deși potrivit Codului muncii, sunt reglementați anumiți termeni de judecare a cauzelor ce țin de litigiu de muncă de 10 zile și 30 zile acestea nu au fost respectate, examinarea cauzei în primă instanță fiind tergiversată mai bine de 5 ani.

Respectiv, odată cu primirea cererii de chemare în judecată prin încheierea din 19 iulie 2017, instanța contrar prevederilor legii, a convocat părțile pentru examinarea litigiului pe cale amiabilă, tocmai la ziua de 21 august 2017, fiind încălcat termenul de 10 zile stabilit

prin lege.

Instanța de judecată a optat pentru inițierea procedurii de soluționare amiabilă a litigiului, ignorându-se acele înscrisuri anexate la materialele cauzei, ce atestă faptul că până la înaintarea acțiunii în instanța de judecată, reclamantul ***** a încercat să soluționeze cauza pe cale amiabilă, însă fără o reacție oarecare din partea părții pârâte, care în principiu a și urmărit scopul tergiversării cauzei, comunicând fals intenția de a iniția o tranzacție de împăcare.

Totodată, contrar prevederilor stabilite de legislația muncii, instanța de judecată a purces la examinarea cauzei pe fond, tocmai la ziua de 4 octombrie 2017, fapt confirmat prin încheierea din 4 octombrie 2017, potrivit căreia s-a încetat procedura de mediere judiciară, cauza fiind transmisă pentru repartizare aleatorie unui alt judecător, fapt care contravine termenului de 30 zile, stabilit de legiuitor în vederea soluționării litigiilor de muncă și atestă încălcarea dreptului la judecarea cauzei în termeni rezonabili.

Prin urmare, cauza a fost repartizată către un alt judecător la ziua de 16 octombrie 2017, care prin încheierea din 23 octombrie 2017, a fixat ședința de judecată în aceeași manieră tocmai pentru ziua de 24 ianuarie 2018, repetat fiind încălcat termenul stabilit de legiuitor de 10 zile în care urmau a fi convocate părțile, ceea ce denotă repetat încălcarea dreptului la judecarea cauzei în termeni rezonabili.

Mai mult, contrar și prevederilor articolului 168 Cod procedură civilă, instanța de judecată de la momentul repartizării cauzei a fixat un termen excesiv pentru invitarea părților și fixarea ședinței de judecată, de tocmai trei luni, fapt ce atestă repetat încălcarea dreptului la judecarea cauzei în termeni rezonabili. Ca la ziua de 24 ianuarie 2018, instanța să refuze în continuarea examinării cauzei în absența părții pârâte legal citate și să fixeze o nouă ședință, peste un termen excesiv de până la 01 martie 2018, ce depășește termenului de 30 zile, stabilit de legiuitor. Iar la data fixată ședința nu a avut loc din anumite motive tehnice, fiind contramandată tocmai pentru ziua de 16 mai 2018, adică de fiecare dată cu încălcarea prevederilor art. 355 alin. (4) Codul muncii, ședințele se fixau pe un termen excesiv de lung.

Mai mult, fiind fixată ședința de judecată pentru ziua de 16 mai 2018, în care s-au prezentat părțile și fiind lucrativă, la cererea părții pârâte de a scoate cererea de pe rol, instanța a mai amânat ședința pentru a se expune pentru ziua de 11 iunie 2018, zi în care ședința nu a avut loc, fiind amânată.

Prin urmare, la ziua de 3 iulie 2018, pentru care a fost fixată ședința de soluționare și pronunțare asupra cererii de scoatere de pe rol a acțiunii, la fel s-a amânat pentru data de 6 iulie 2018, fără a fi invocate anumite circumstanțe.

Respectiv, la ziua de 6 iulie 2018, a fost emisă încheierea privind scoaterea cererii de pe rol, pe motiv că nu a fost respectată procedura prealabilă de soluționare a litigiului.

Fiind contestată cu recurs încheierea, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, a fost casată cu remiterea cauzei spre examinare în aceeași instanță, constatându-se că instanța de fond avea obligația de a examina prezenta acțiune în virtutea legii, fapt ce dovedește incontestabil încălcarea dreptului la examinarea unui litigiu de muncă în termeni rezonabili în condițiile stabilite de lege.

Ulterior reluării judecării cauzei, ședințele de judecată au fost amânate din diferite motive la perioade excesive de câte trei luni, 21 februarie 2019, 4 iunie 2019, 19 septembrie 2019, 9 decembrie 2019, 16 martie 2020, 25 mai 2020, 19 august 2020, 16 noiembrie 2020, 2 februarie 2021, 10 martie 2021 30 martie 2021, de fiecare dată fiind ignorate prevederile

Codului muncii ce ține de examinarea litigiilor de muncă în termen de 30 zile. Ca tocmai la ziua de 5 aprilie 2021 să fie emisă hotărâre prin care pretențiile formulate de reclamantul ***** au fost admise parțial.

Respectiv, în termenul prevăzut de lege hotărârea a fost contestată cu apel, ce a fost primit în procedură și examinat peste 10 luni de zile, ce constituie un termen la fel excesiv în vederea asigurării examinării prioritare a litigiilor de muncă. Odată ce și decizia a fost luată tocmai la 16 februarie 2022, iar în adresa reclamantului a fost expediată la 15 august 2022, fiind contestată cu recurs ce a fost declarat inadmisibil prin încheierea din 9 noiembrie 2022, astfel hotărârea pe caz a devenit irevocabilă.

Pe cale de consecință se constată indubitabil că de la etapa inițierii acestui proces civil și de-a lungul perioadei de desfășurare începând cu ziua de 18 iulie 2017 și până la emiterea încheierii de către Curtea Supremă de Justiție la 9 noiembrie 2022 când a devenit irevocabilă hotărârea pe caz, procesul judiciar civil a fost lipsit de o atitudine corespunzătoare din partea instanțelor de judecată, cu referire la respectarea termenelor rezonabile de judecare a cazului, în condițiile stabilite de lege ce ține de examinarea litigiilor de muncă.

Respectiv, reieșind din perioada excesivă de examinare a cauzei civile (litigiul de muncă), de atitudinea autorităților judecătorești care au neglijat cadrul normativ ce ține de respectarea termenelor în cazul examinării prezentului caz, se atestă faptul că procesul s-a desfășurat cu ignorarea cerinței de a respecta termenii rezonabili de judecare a cauzei civile îndeosebi ce ține de litigiul de muncă, stabilite de legea națională art. 355 alin. (3) și (4) Codul muncii, și garantate de articolul 6 § 1 CEDO, aspect care generează constatarea acestei încălcări, ce ține de respectarea termenului rezonabil de examinare a unui litigiu de muncă.

Iar ca urmare, reclamantul ***** a avut de suferit un prejudiciu moral, în raport cu admiterea tardivă a cerințelor sale și încasarea plăților salariale cuvenite, tocmai la ziua de 11 aprilie 2023, fapt ce s-a datorat atitudinii vicioase a instanțelor de judecată față de respectarea cerințelor legale în vederea asigurării respectării termenelor rezonabile de examinare a litigiilor de muncă. Or, datorată faptului că acel proces a durat excesiv, a oferit posibilitatea părții pârâte în calitatea de angajator să fabrice anumite probe nerelevante, iar ulterior să declare și insolvabilitatea entității în vederea eschivării de la achitarea plăților salariale cuvenite atât lui Vadim Badinshi, cât și altor angajați.

În drept, reprezentantul reclamantului, avocatul Lilian Timotin a întemeiat acțiunea dedusă judecății pe prevederile articolelor 2, 3 și 4 ale Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, solicitând constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile ce ține de soluționarea cererii de chemare în judecată înaintată de Vadim Badinshi față de S.R.L. „Ungar” cu privire la încasarea plăților salariale și încasarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 600 euro pentru fiecare an de tergiversare neîntemeiată a tergiversării cauzei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul centru din 30 noiembrie 2023, cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei, încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă.

La data de 26 decembrie 2023, ***** a depus cerere de apel nemotivată, iar la data de 02 mai 2024 cerere de apel motivată prin care a solicitat casarea hotărârii prime instanțe cu

emiterea unei noi prin care de admis integral acțiunea reclamantului dat fiindcă hotărârea prime instanțe este ilegală și neîntemeiată.

În motivarea cererii de apel apelantul a invocat motivele de fapt şi de drept din acțiunea depusă în instanța de fond menționând că instanța de fond eronat a conchis asupra lipsei în prezenta speţă a elementelor încălcării dreptului reclamantului la judecarea cauzei civile sus-indicate, în termen rezonabil, iar pe cale de consecință şi despre lipsa temeiurilor de încasare a prejudiciului moral pretins.

Respectiv, prejudiciul moral în speţă ar urma să fie reparat doar în cazul stabilirii încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei şi doar dacă ar fi fost confirmată o legătură de cauzalitate între dreptul încălcat şi prejudiciul pretins.

Totodată prin cerere de chemare în judecată s-a invocat mai multe încălcări termenului rezonabil de examinare a cauzei, inclusiv reieșind din specificul litigiului de muncă, după cum urmează:

- potrivit codului muncii, sunt reglementați anumiții termeni de jude cauzelor ce ţin de litigiu de muncă de 10 zile şi 30 zile acestea nu au fost respectate la examinarea cauzei în primă instanță fiind tergiversată mai bine de 5 ani

Respectiv, odată cu primirea cererii de chemare în judecată prin încheierea din 19.07.2017 instanța contrar prevederilor legii a convocat părțile pentru examinarea litigiului pe cale amiabilă, tocmai la ziua de 21.08.2017, fiind încălcat termenul de 10 zile stabilit prin lege.

Totodată, contrar prevederilor stabilite de legislația muncii, instanța de judecată a purces la examinarea cauzei pe fond, tocmai la ziua de 04.10.201 fapt confirmat prin încheierea din 04.10.2017, potrivit căreia s-a încetat procedura de mediere judiciară, cauza fiind transmisă pentru repartizare aleatorie unt judecător, fapt care contravine termenului de 30 zile, stabilit de legiuitor în vedea soluționării litigiilor de muncă şi atestă încălcarea dreptului la judecarea cauzei în termeni rezonabili.

Susține apelantul că se constată indubitabil că de la etapa inițierii acestui proces civil şi de-a lungul perioadei de desfășurare începând cu ziua de 18.07.2017 şi până la emiterea încheierii de către Curtea Supremă de Justiţie la 09.11.2022 când a devenit irevocabilă hotărârea pe caz, procesul judiciar civil a fost lipsit de o atitudine corespunzătoare din partea instanțelor de judecată, cu referire la respectarea termenelor rezonabile de judecare a cazului, în condițiile stabilite de lege ce ţine de examinarea litigiilor de muncă.

Iar ca urmare reclamantul Badinschi Vădim a avut de suferit un prejudiciu moral în raport cu admiterea tardivă a cerințelor sale şi încasarea plăților salariale cuvenite, tocmai la ziua de 11.04.2023, fapt ce s-a datorat atitudinii vicioase a instanțelor de judecată faţă de respectarea cerințelor legale în vederea asigurării respectării termenelor rezonabile de examinare a litigiilor de muncă. Or, datorată faptului că acel proces a durat excesiv, a oferit posibilitatea părții pârâte în calitatea de angajator să fabrice anumite probe nerelevante, iar ulterior să insolvabilitatea entității în vederea eschivării de la achitarea plaților cuvenite atât lui Badinshi Vădim cât şi altor angajați.

Astfel consideră apelantul că hotărârea este una ilegală, la emiterea căreia instanța ce nu a ţinut cont de prevederile legislației materiale şi procesuale a Republicii Moldova în vigoare şi a apreciat greșit circumstanțele cazului şi probele care i prezentate în ședința de Judecată.

Apelantul Badinschi Vadim și reprezentantul apelantului Badinschi Vadim avocatul

Timotin Lilian în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, din care considerente Colegiul în temeiul art.102 alin.(4/1), 379 aln.(2) CPC , a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Reprezentantul intimatului Ministerul Justiției, în bază de procură din dosar Nigai Nicolae, a solicitat respingerea apelului cu menținerea hotărârii prime instanțe ca legală și neîntemeiată.

Reprezentantul intimatului, Procuratura Generală, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, deși a fost citat în mod legal despre locul, data, ora ședinței de judecată, din care considerente Colegiul în temeiul art.102 alin.(4/1), 379 aln.(2) CPC , a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Audiind reprezentantul părților, studiind materialele pricinii, Colegiul Civil consideră necesar de a respinge apelul declarat din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanții la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) CPC, orice persoană interesată este în drept

să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit alin.(2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Dispozițiile art.12 Cod civil caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura și scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile pertinente.

În temeiul art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Alin.(3) indică statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Conform prevederilor art.27 alin.(1) CPC, potrivit cărora disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu art.166 alin.(2) lit. e) CPC, în cererea de chemare în judecată se indică circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretențiile și toate probele de care acesta dispune în momentul depunerii cererii.

Aderent, Colegiul ține să remarce că în drept reclamantul-apelantul ***** și-a întemeiat acțiunea în conformitate cu Legea 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, art.6 al CEDO dreptul la un proces echitabil.

Astfel, conform art.1. alin.(1) Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, scopul legii este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei şi a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale şi a jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Iar conform art.2 alin.(1) şi (2) Legii nr.87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege şi de legislația procesuală civilă.

Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei, care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Cu referire la prevederile legale citate, instanța de judecată este investită cu sarcina verificării circumstanțelor şi motivelor unei eventuale încălcări a termenului rezonabil de judecare a cauzei.

Iar alin.(6) al aceluiași articol stipulează că mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul

reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată şi a autorităților relevante, de durata încălcării şi de importanță procesului pentru reclamant.

Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în art. 6 § 1, statuează că, orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

În temeiul art.4 alin.(1)-(2) al Legi privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești 87 fin 21 aprilie 2011, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

Instanța de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești prezintă Ministerului Justiției un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil şi, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar.

Conform art.6 alin.(1) CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Respectiv, instanța de judecată prin prisma criteriilor stabilite de Convenția Europeană a Drepturilor Omului urmează să stabilească dacă dreptul la judecarea cauzei într-un termen rezonabil a fost încălcat sau nu, or încălcarea termenelor prevăzute de lege atrage după sine alte efecte juridice .

Justeţea duratei procedurilor trebuie evaluată în lumina circumstanţelor cauzei şi cu referinţă la următoarele criterii de apreciere: complexitatea cauzei, comportamentul părţilor care include aprecierea comportamentului reclamantului şi a autorităţilor şi miza (interesul) pentru reclamant. Prin comportamentul părţilor, care include aprecierea comportamentului reclamantului şi a autorităţilor se va aprecia comportamentul tuturor părţilor implicate în proces, inclusiv existenţa unor întârzieri inexplicabile, amânări neîntemeiate, consecutivitatea şedinţelor, planificarea unei ordini a şedinţelor cu pauze îndelungate etc.

În speță, Colegiul civil a constatat că la 10 mai 2023 avocatul Lilian Timotin, în interesele lui *****, a depus cerere de chemare în judecată în contradictoriu cu Ministerul Justiției al RM, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile și încasarea prejudiciului moral.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanță a constatat netemeinicia acțiunii depuse de către reclamantul ***** .

Ca temei pentru a respinge acțiunea instanța a invocat că nu va reține acțiuni de tergiversare a termenului rezonabil de judecare a cauzei din partea instanței competente, odată ce reclamantul a cerut să dispună pe măsură de realizarea drepturilor sale procedurale prevăzute de art. art. 56, 60 Cod de procedură civilă.

Raportând dispozițiile normelor suscitate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este una corectă, din motivele ce succed.

În conformitate cu art.1 alin.(1) și (2) din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant). Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăție instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare.

Respectiv, prejudiciul moral se repară în cazul în care se constată încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, în timp ce în speță nu a fost constatat încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei.

Reieșind din practica Curții, în materia pretinselor violări a duratei procedurilor penale, victimele, persoanele care au înaintat o sesizare, martorii, alte persoane participante în proces în afară de acuzat (bănuit, învinuit, inculpat) nu pot pretinde încălcarea dreptului la durata nerezonabilă a procedurilor penale.

Astfel, art. 6, § 1 sub aspectul său penal poate fi invocat numai de persoana căreia i s-a înaintat o acuzație. O excepție constituie situația când victima unei infracțiuni pretinde durata nerezonabilă a procedurilor penale în legătură cu imposibilitatea soluționării aspectului civil şi anume examinarea excesiv de lungă a acțiunii sale civile în cadrul procedurilor penale.

Din sensul normei citate, desprindem că durata procedurilor penale poate fi apreciată începând cu momentul înaintării acțiunii civile şi doar luându-se în considerație criteriile aplicabile procedurilor civile.

În acest context, Colegiul reține că din conținutul raportului motivat nr. 5.14-4426 din 2 august 2023 prezentat de Ministerul Justiției, expediat de către Judecătoria Chișinău, sediul Centru și probele atașate la raport se atestă că la data de 18 iulie 2017, ***** a depus o cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Ungar” privind constatarea ilegalității ordinului, încasarea sumelor și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 103-108). Cererea a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Taisia Prutean.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 iulie 2017, s-a acceptat în procedură cererea de chemare în judecată depusă de ***** către S.R.L. „Ungar” privind anularea ordinului cu privire la compensarea prejudiciului material. Potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 4 octombrie 2017, s-a dispus încetarea procedurii de mediere judiciară pe cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de

***** către S.R.L. „Ungar”.

Astfel, la data de 16 octombrie 2017, cauza a fost repartizată repetat în mod automat-aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Eleonora Badan-Melnic.

Potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 6 iulie 2018, s-a dispus admiterea cererii formulate de către reprezentantul pârâtului S.R.L. „Ungar” și s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către S.R.L. „Ungar” privind constatarea ilegalității ordinului, încasarea sumelor și compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 6 iulie 2018, a fost casată, cauza fiind remisă spre examinare în fond în prima instanță în același complet de judecată.

Totodată se reține, că la data de 24 octombrie 2018 cauza a fost repartizată în mod automataleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Eleonora Badan-Melnic.

Potrivit hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 5 aprilie 2021, acțiunea civilă înaintată de ***** către „Ungar” societate cu răspundere limitată cu privire la anularea ordinului, repararea prejudiciului, încasarea penalității pentru reținerea ilegală a salariului, încasarea salariului pentru munca prestată în condiții nefavorabile și penalității pentru reținerea ilegală a salariului, încasarea indemnizației pentru concediul nefolosit și penalității pentru reținerea plăților de concediu și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial. . La fel s-a hotărât anularea ordinului nr. 45 din 31 martie 2017 cu privire la compensarea pagubei materiale, emis de Firma de producție și comerț societatea cu răspundere limitată „Ungar”, în persoana directorului Alexandru Ungureanu și încasarea din contul „Ungar” societate cu răspundere limitată, în beneficiul lui *****, suma de 341,25 (trei sute patruzeci și unu, 25) lei cu titlu de penalitate pentru reținerea ilegală a salariului pentru perioada 31 martie 2017 – 30 iunie 2017 și 800 (opt sute) lei pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică, în rest pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

Conform raportului Judecătoriei Chișinău, nr. 5.14-4426 din 2 august 2023, se constată că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2022, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 5 aprilie 2021, a fost menținută. Potrivit încheierii Curții Supreme de Justiție din 9 noiembrie 2022, recursul declarat de către Vadim Badischi s-a considerat inadmisibil.

În conformitate cu articolul 192 alin.(1) din Codul de procedură civilă, cauzele civile se judecă în primă instanţă în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea cauzei, comportamentul participanţilor la proces, conduita instanţei judecătoreşti şi a autorităţilor relevante, importanţa procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei se asigură de către instanţă.

Conform articolului 1 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil hotărârii judecătorești, (1) Scopul prezentei legi este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei şi a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti. (2) Aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislaţiei naţionale, a prevederilor Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor

omului şi a libertăţilor fundamentale şi a jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit articolului 2 alin. (1)-(3), (6) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil hotărîrii judecătorești, (1) Orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege şi de legislația procesuală civilă. (2) Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant). (3) Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăția instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare. (6) Mărimea reparaţiei prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabileşte de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretenţiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată şi a autorităților relevante, de durata încălcării şi de importanță procesului pentru reclamant.

Potrivit dispozițiilor articolului 3 alin. (1) al aceleiași Legi, (1) Cererea de chemare în judecată privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare (denumită în continuare cerere de chemare în judecată) se depune conform regulilor de competență jurisdicțională stabilite la capitolul IV din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova şi se examinează de un alt complet de judecată decît cel care a examinat (examinează) cauza în care se pretinde încălcarea.

În urma analizei raportului motivat al Judecătoriei Chișinău nr. 5.14-4426 din 2 august 2023, urmează a fi reținute următoarele aspecte importante, ce justifică o anumită prolongație a duratei procedurilor: cererile de amânare din partea reprezentantului reclamantului, imposibilitatea de a continua examinarea cauzei din motivul neprezentării părților în ședințele de judecată, acțiunile procesuale de atac care au cauzat o perioadă mai îndelungată a examinării cauzei, starea de urgență.

Astfel, din raportul menționat supra, rezultă că ședințele au fost stabilite în termeni reduși, amânări din vina instanței nu au fost admise, majoritatea ședințelor de judecată fiind amânate la cererile reprezentantului reclamantului, avocatului Lilian Timotin. (f.d. 103-108). Se reține că în ședința de judecată din 21 august 2017, avocatul reclamantului ***** a anunțat că este dispus să soluționeze litigiul pe cale amiabilă și s-a dispus amânarea ședinței. În ședința de judecată din 5 septembrie 2017, reclamantul și pârâtul au solicitat termen pentru a soluționa litigiul pe cale amiabilă. Ședința de judecată stabilită pentru data de 21

februarie 2019 a fost amânată la cererea avocatului Lilian Timotin. Ședința de judecată din 19 septembrie 2019 a fost amânată la cererea reprezentantului pârâtului. În ședința de judecată din 9 decembrie 2019, reprezentantul reclamantului, avocatul Lilian Timotin, a solicitat să fie dispusă efectuarea expertizei, fiind susținută de reclamant. Ședința de judecată stabilită pentru data de 16 martie 2020 a fost amânată la cererea avocatului Lilian Timotin. În ședința de judecată din 19 august 2020, reprezentantul reclamantului, avocatul Lilian Timotin, a solicitat un termen pentru a concretiza acțiunea și de a o prezenta în ședința de judecată. În ședința de judecată din 2 februarie 2021 reprezentantul pârâtului a solicitat acordarea unui termen scurt pentru a lua cunoștință cu actele prezentate. Reprezentantul reclamantului, avocatul Lilian Timotin, în ședința de judecată din 10 martie 2021, a solicitat un termen pentru a pregăti pledoariile.

Totodată instanța de judecată relevă, că o examinare mai îndelungată a examinării cauzei s-a datorat și acțiunilor procesuale de atac întreprinse de către reclamantul ***** și a reprezentantului său, avocatului Lilian Timotin. Astfel, la 7 august 2018, recurentul ***** a depus o cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 6 iulie 2018, privind scoaterea cererii de pe rol, iar la 19 aprilie 2023 apelantul ***** a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 5 aprilie 2021.

Făcând o apreciere, prin cumul, a criteriilor în dependență de care se apreciază rezonabilitatea termenului de examinare a cauzei civile, conchidem că perioada de referință în speța principală nu depășește limita rezonabilității pentru astfel de cauze. În contextul celor expuse şi luând în considerație complexitatea cauzei, comportamentul părților şi de sarcina lunară a fiecărui judecător din cadrul instanțelor de judecată, reținem că autoritățile judecătorești au acționat cu bună-credința, cu o suficientă diligență, au întreprins toate măsurile necesare în vederea examinării și soluționării rapide, obiective şi sub toate aspectele a cauzei civile.

În astfel de circumstanțele și având în vedere jurisprudența Curții Europene citată supra, este cert că argumentele expuse de către reclamant sunt lipsite de substanță obiectivă, netemeinicia pretențiilor fiind pe deplin demonstrată, iar argumentele invocate de către reclamant poartă caracter pur formal.

Prin urmare, concluzia primei instanțe cu privire la respingea cerinței reclamantului cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei civile ca fiind neîntemeiată, este justă.

În acest sens, este notabil că dreptul la un proces judiciar realizat în termen rezonabil este un drept protejat de art. 6 par.1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, iar potrivit articolului 1 din Legea 87, dispozițiile acestei legi trebuie interpretate şi aplicate în corespundere cu Convenția şi jurisprudența Curții.

Subsecvent, Colegiul consideră că în lipsa constatării faptului încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei civile , cerința reclamantului ***** privind constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei,
încasarea prejudiciului moral și material este lipsită de vreun drept.

În conformitate cu prevederile art.61 alin.(1) CPC, participanții la proces sânt obligaţi să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, în condițiile în care potrivit materialului probator s-a constatat cert și fără

echivoc că, reclamantul nu va putea cere aplicabilitatea art. 6 § 1 CEDO sub aspectul tergiversării examinării cauzei civile nominalizate fiindcă perioada de referință în speța principală nu depășește limita rezonabilității pentru astfel de cauze, iar Legea nr.87 din 21.04.2011 nu acordă dreptul în mod automat la constatarea faptului că instanța a depășit termenul rezonabil pentru examinarea pricinii în situația în care reclamantul în mare măsură au contribuit la prelungirea acestui proces, prin urmare, Colegiul consideră că apelantul nu are calitatea procesuală în cauza dată, iar argumentele acestuia poartă un caracter declarativ, formal fără a dispune de careva suport atât probatoriu, cât și legal.

Deci, în accepțiunea instanței realizarea unui drept nu se face gratuit, fără a fi supus unor rigori procedurale în ceia ce privește respectarea sarcinii probațiunii, iar partea care reclamă încălcarea unui drept prin prisma raționamentului instituit la art.5 coroborat cu art.118 alin.(1) CPC urmează să demonstreze temeinicia acestuia, iar la caz apelantul ***** nu a realizat pe deplin această sarcină.

Mai mult, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea acțiunii, inclusiv a apelului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor, ceea ce rezultă din dispozițiile art.166 alin.(2) lit. e) CPC, potrivit cărora în cererea de chemare în judecată se indică circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretențiile și toate probele de care acesta dispune în momentul depunerii cererii.

În același timp, Colegiul reține că motivarea apelului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat de către prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Prin urmare, apelul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de apel implicând determinarea erorilor imputate instanței de fond, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează, iar la caz apelantul ***** utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, apelul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de apel depusă de către apelantul *****.

Colegiul reține că în circumstanțele speței sacrificarea principiului preeminenței dreptului în sensul impunerii unei alte conduite decât cea prescrisă de către legislator va avea inter alia drept efect defavorizarea procesuală a intimatului, deoarece asemenea acțiuni nu pot fi admise de către instanța de judecată decât în condițiile expres stabilite de lege, în caz contrar, acțiunile arbitrare ale instanțe sunt incompatibile testului de imparțialitate obiectivă perceput de un observator informat și dezinteresat.

Or, imparțialitatea este esențială pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare, ea privește nu doar hotărârea însăși, ci și întreg procesul, prin care se ajunge la aceasta (valoarea 2, principiile de la Bangalore privind conduita judiciară).

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art.9 CPC, instanței de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate și egalitate a părților în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participant la proces de obligația legală reprezintă în esență o favorizare nejustificată, în

frauda regulilor unui proces echitabil.

În această ordine de idei, în opinia Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

În plus, este important de remarcat faptul că apelantul, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Față de cele ce preced, având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativa al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 30 noiembrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei, încasarea prejudiciului moral.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Olga Cojocaru

Andrei Cașcaval

Dosarul:nr.2a-1301/24 Judecător: Ecaterina Silivestru
2-23067022-02-2a-01042024

D I S P O Z I T I V U L
D E C I Z I E I

25 iunie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Andrei Cașcaval

Grefier Ecaterina Mihailov

examinând în ședință publică apelul declarat de *****, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei, încasarea prejudiciului moral, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 noiembrie 2023, prin care acțiunea a fost respinsă.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativa al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 30 noiembrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei, încasarea prejudiciului moral.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Olga Cojocaru

Andrei Cașcaval